

Extras din stenograma ședinței Senatului din 1.09.2009**Domnul Cseke Attila-Zoltán:**

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Onorat Senat,

Declarația politică se intitulează „Vacanța parlamentară – un sfetnic rău al Guvernului Boc”.

De obicei, se spune că după o activitate îndelungată, cu mult stres este foarte bine și chiar indicat ca omul să-și facă un concediu de cel puțin 8-10 zile, în care să încerce să se rupă puțin de realitățile muncii de zi cu zi. Este o metodă de mult descoperită și folosită de cei care muncesc în țările occidentale și care își fac astfel, după eforturi zilnice, depuse de dimineață până seara, cel puțin o dată pe an timp pentru o vacanță de reîncărcare a bateriilor.

La noi, în România, membrii actualului Executiv au anunțat în mod solemn că nu vor pleca în concediu anul acesta. Doar este criză economică și trebuie să se dea exemplu țării că măcar îi preocupă acest fapt.

Această atitudine ar putea fi chiar salutată până la un moment dat. Sigur, nu a fost chiar respectată de toată lumea, unii miniștri mai plecând, așa, pe șest, în vacanță. Doar prim-ministrul Emil Boc a stat viteaz pe baricade, neplecând nicăieri și făcând vizite de lucru prin județele țării.

Poate ar fi fost mai bine ca și dânsul să plece câteva zile într-un mic concediu și să revină cu forțe noi, cu gânduri și cu proiecte mai așezate. Nu, domnul prim-ministru nu s-a dus în concediu, deși

poate țării i-ar fi fost mult mai bine. Măcar nu am fi avut atâtea decizii greșite și, în mod sigur, brambureala Executivului în privința reducerii cheltuielilor bugetare ar fi fost semnificativ redusă.

Nu am să fac o retrospectivă a acțiunilor guvernamentale din această vară, dar cred că unele decizii și proiecte ale Executivului trebuie comentate, pentru că arată o stare de spirit în acțiunea acestora.

La începutul acestei vacanțe, Executivul ne-a prezentat epopeea prin care se lăuda cu plata salariilor și pensiilor, dar a uitat să spună că din cauza lipsei oricărei strategii în combaterea crizei economice a trebuit să se roage de FMI să poată folosi o parte însemnată din împrumutul contractat pentru aceste plăți.

Este pentru prima dată în ultimii 20 de ani când un guvern este nevoit a se împrumuta pe plan extern pentru plata salariilor și pensiilor.

Se mai lăuda Executivul la începutul lui iulie cu adoptarea Programului „Prima casă”, care, pe baza celor întâmplare în ultimele două luni, putem spune că nu și-a atins scopul, și cred că am fost foarte reținut în declarații.

Oricum, în ritmul acesta de contractare ne trebuie o perioadă mai îndelungată să folosim resurse financiare pentru acest program, iar faptul că marea majoritate a aplicanților acceptați de bănci au folosit resurse financiare pentru cumpărarea de locuințe deja construite pune la îndoială serioasă atingerea obiectivului declarat al programului, acela de impulsionare a sectorului de construcții. Ca să nu vorbim despre criteriile pe care le solicită băncile celor dornici

de a accesa un asemenea împrumut, programul devenind astfel inaccesibil pentru foarte mulți dintre doritori.

Apoi ne-a mai spus domnul Boc că va reduce cu 50% numărul agențiilor guvernamentale, pentru ca după câteva săptămâni să decidă să includă această chestiune în pachetul de asumare a răspunderii Guvernului în fața Parlamentului.

Rățiunea folosirii acestui demers, pentru mine, rămâne un mister, deoarece organizarea structurilor guvernamentale este o atribuție ce poate fi exercitată de orice executiv și este chiar dreptul acestuia de a decide cum își construiește această structură. Așa s-a întâmplat și cu desființarea Cancelariei Primului-ministru, decisă de Executiv printr-o ordonanță de urgență. De ce se inovează totuși acum?

Mai nou aflăm că Guvernul dorește să-și asume răspunderea și pe neimpozitarea profitului reinvestit, alături de legea educației, restructurarea agențiilor guvernamentale și salarizarea unică.

Eu chiar nu mai înțeleg, noi, parlamentarii, votați pe deasupra și prin vot uninominal, ce mai facem aici? Am să încep să dau dreptate unei părți din societatea românească care spune că parlamentarii nu fac nimic la București.

Am mai primit asigurări de la domnul prim-ministru că nicio sarcină nu va fi transferată autorităților administrației publice locale fără a se asigura finanțarea aferentă acesteia.

Întrebarea, desigur retorică, pe care mi-o pun în legătură cu această afirmație este: despre ce vorbim? Doar nu despre descentralizarea mult trâmbițată de actualul Executiv, al cărei termen de finalizare se schimbă din aprilie în mai, din mai în iunie,

din iunie în august, iar din august am ajuns și noi, uite așa, în toamnă.

Dar să lăsăm descentralizarea și să vorbim puțin despre amestecul „binevoitor” al statului în problemele comunității locale. Mult discutată a fost măsura stabilirii unor normative pentru personalul unităților administrativ-teritoriale, Executivul dorind să introducă limite exprese privind necesarul de personal pentru fiecare primărie, în funcție de numărul de locuitori al unității administrativ-teritoriale respective.

Viceprim-ministrul Dan Nica a mers și mai departe, declarând în mod expres că „în cazul primăriilor cu angajați peste numărul ce va fi decis, dacă primarul instituției decide păstrarea lor, nu va putea primi de la bugetul anual fonduri pentru investiții și dezvoltare”, ceea ce este o afirmație gravă, practic, un șantaj ridicat la nivel oficial, care arată disprețul guvernanților față de comunitățile locale, față de activitatea desfășurată uneori chiar cu profesionalism, nesocotirea completă a necesității susținerii proiectelor viabile și profesional întocmite și uitarea definitivă a descentralizării.

Stimați colegi, când statul va plăti o cotă parte din salariile funcționarilor dintr-o primărie, va avea cu siguranță acest drept de a decide, dar până atunci lăsați autoritățile locale în pace și nu-i mai șantajați și cu asemenea măsuri.

Ca să încheiem, pentru astăzi, într-un ton optimist, vă reamintesc o altă știre a ultimelor zile din august, și anume că un coleg de-al nostru din arcul guvernamental a anunțat că va înainta o propunere legislativă de introducere în Codul penal a infracțiunii de minciună în campania electorală. Deși nu sunt de acord cu ea, totuși

trebuie să respect dreptul fiecărui parlamentar de a face propuneri legislative, mai ales dacă mă gândesc la faptul că, mai mult ca sigur, colegul nostru a avut o sursă de inspirație foarte serioasă în ceea ce privește promisiunile electorale din toamna anului trecut ale propriului partid.

Ca să închei triumfalist și să vedeți și dumneavoastră deschiderea Guvernului față de democrația pluripartidă, aflăm de câteva zile ceea ce de ieri a devenit certitudine, și anume că s-a decis în coaliție ca alegerile prezidențiale să aibă loc în 22 noiembrie.

Nici măcar de fațadă nu i-a venit în minte nimănui să consulte, măcar să consulte, și partidele din opoziție, că doar aceste alegeri nu-i privesc decât pe guvernanți, restul societății românești nu e important.

Așa că, stimați colegi, gândindu-mă numai la aceste măsuri ale guvernanților din vacanța parlamentară și la câte au mai rămas neenunțate, cred că toate sunt spre bine și nu pot veni decât vremuri mai frumoase.

Vă mulțumesc.